

Чудо ржтвà твоегѡ оұднблетз ма венепорочнаѧ, какѡ
зачиниши бе земениѡ нешибименнаго; рцы, какѡ дѣтвѹши,
рождши таікѡ мтн; єже паче єстества вѣрою прїемъ,
рожденномъ поклонисѧ, єлнка хощетз бо, иможетз.

Слѣка тебѣ вѣже наꙗ, слѣка тебѣ.

Гдь грядетз вѣсти, таікоже писано, на жреблѣ: людіе
готовитса со страхомъ прїати црѣ всѣхъ из вѣемъ, таікѡ
побѣднгелѧ смерти, и з ада воззвишиаго лазаря. **Імѹсъ:**
Безземениѡ зачатіѧ ржтвѣ неизвѣданное, мтре безмѣж-
ныѧ нечлененъ плодъ: вѣже бо рожденіе ѿбновляетз єстев-
ствѣ. тѣмже та вѣ роди, таікѡ ѿгнєвѣстнѹю мтрь,
православиѡ величаемъ.

Свѣтлениꙗ гласа.

На стихоѣниѣ самоглаженъ днѣ, дважды. Гласъ є:
Пріиднте прѣждѣ конца вси братіе, чистымъ сердцемъ при-
стѣпимъ ко благородному бгѹ, житѣйскаѧ ѿбстоѧніѧ
шрнѹвша, ѿ душахъ попеченіе сотворимъ, брашенъ сластіи
воздержаніемъ гнѹшашющесѧ, ѿ мѣтыни попещемъ: тою
бо, таікоже писано єсть, прїаша иѣцын оұчредиши агглы.
напитаніемъ оубогими, напитавшиаго насъ своею плотью,
ѡлацемъ себѣ во ѿдѣнщагосѧ свѣтомъ таікѡ ризою: да
молитвами пречтыѧ бцы, и дбы мтре, ѿставленіе по-
лучивше грѣхѹвъ, со оұмиленіемъ къ немъ возопіимъ:
гдн, и збави насъ ѿ шлагѡ ѿбѣта, и сподоби насъ деснаго
твоегѡ предстоѧніѧ, таікѡ мѣтии и члвѣколюбецъ.

Мѣченіченъ:

Вз мѣкахъ сѹще стїн велѣщесѧ волїахъ: и з мѣненіѧ
намъ сїл сѹть ко вл҃ѣ. вмѣстѡ настоѧщиҳъ ранъ тѣлес-
ныхъ, свѣтлое ѿдѣніе въ воскрніе процвѣтѣтъ намъ.
вмѣстѡ бе зчестіѧ, вѣнцы, вмѣстѡ оѣзъ тѣмнічныхъ,
ранъ, и вмѣстѡ ѿдежденіѧ со злодѣи, со агглы житіе.
тѣмже молитвами и хъ гдн, спаси душы наꙗ.